

...I va sortir el sol. (31^{ena} Pujada a Montserrat)

“Nosaltres hem pujat a Montserrat i paga la pena explicar-ho”

Alba a Montserrat de 7:30am a 8am

Som un grup de noies que hem viscut la sortida de l'alba a Montserrat, ben acompanyats de 130 voluntaris més que va tenir lloc el divendres 20 d'octubre a la nit i es va allargar fins les 10 del matí.

La primera trobada va ser a la capella de l'escola on ens van donar instruccions concretes per a la pujada mentre ens acompanyava El Virolai. Seguidament vam fer un sopar al pati per començar a escalfar i agafar forces.

En acabat vam pujar a l'autobús en direcció al punt de partida, Terrassa, i amb les darreres instruccions, la llarga caminada va començar.

Eren les 12 de la nit i ens esperaven 5 trams durs que suposarien molt d'esforç, de paciència i també temor per si aguantarien els nostres peus.

Després d'un descans necessari per menjar una peça de fruita, vam posar rumb al següent tram amb més il·lusió i un bon ambient.

Passades tres hores, ja havíem fet més de la meitat del trajecte. Estàvem esgotades mentalment i rebentades físicament, (fins i tot, alguna de nosaltres ja pensava seriosament en abandonar). Altres companys, encara que s'haguessin fet mal, només pensaven en acabar. I com era d'esperar, el cansament provocava que les converses s'afeblissin o acabessin focalitzant-se en el dolor físic. Tot i això, encara no havíem arribat al veritable

repte: la muntanya. Aquests darrers trams eren “cosir i cantar” deien alguns.

Quan més ens apropàvem al cim, més preocupava la nostra capacitat de resistència i havíem de demanar ajuda en múltiples ocasions. Malgrat tot: escalàvem, saltàvem, esquivàvem perills...

A les set del matí, encara fosc, per fi, descansàvem amb una barreja de satisfacció, orgull, felicitat i perquè no dir-ho: dolor.

Ja a Montserrat vam entrar a l'església per contemplar la Moreneta, que ens va deixar sense alè.

I com a colofó a tant d'esforç, una màgica sortida de sol. Màgica ja que semblava que el món s'hagués aturat per a crear tal prodigi i regalar-no-la, mentre tots els expedicionaris, retíem homenatge a la figura de Don Bosco.

Mentrestant, un nou dia començava.

Homenatge a l'estatua situada fora de l'Església de
Montserrat